

anslaaet til 700; nu beregnes de kun til 3—400. Foruden disse vilde Jaar, der isvrigt ikke bære nogen brugelig Uff, da den er ganske fort og strid og ikke lader sig forarbejde, er der kun een Indtægtskilde paa Den, nemlig Fuglesfangsten. Denne D har hidtil været bortleiet til forskjellige Boigdelag paa Suders, saaledes at der har været svaret en aarlig Leie af 20 Rigsbankvaler til Kongens Kasse. I Anledning af et Andragende, der indkom fra en Mand paa Suders, om at faae Den tilkjøbs, og hvorved der blev budt 1800 Rbd., hvis han kunde faae den tilkjøbs, eller i Livsfaste en aarlig Faste-Afgift af 40 Rbd., blev der fra Amtmanden paa Farverne til Indenrigsministeriet gjort Indstilling om Sagen; men Amtmanden yttrede derhos tillige, at han meente, at det var rigtigst, at den blev sat til Auction, og anslog tillige Dens Verdi langt høiere, nemlig til 3,000 Rbd. Indenrigsministeren foranstaltede derefter Den sat til Auction, dog ikke til fuldkommen Eiendom, men til Arvesæste, saaledes at det i Conditionerne blev optaget, at Arvesæsteren skulde betale en aarlig Afgift af 20 Rbd. og en Recognition ved hver Forandring af Arvesæster af 5 Rbd. Derefter blev der ved den Auction, som i August Maaned forrige Aar er blevet afholdt, budt 4820 Rbd., og, da man ansaae dette Bud for at være meget fordeelagtigt for Statskassen, er dette Udcast til Lov blevet forelagt Rigsdagen, for at det kunde approberes. Man var nemlig tidligere i Tvivl om, hvorvidt det, da man vel egentlig ikke kunde ansee denne lille D som nogen egentlig Domaine, ifølge Grundlovens Bestemmelse var aldeles nødvendigt, at et Lovudcast desangaaende blev forelagt; men Statsraadet kom dog til det Resultat, at et saadant burde forelægges.

Formanden: Hvorledes disse Lovudcaste vilde blive at behandle, vil i et senere Møde være at afgjøre.

Ifølge Dagsordenen gaar vi dernæst over til de Lovudcaste, som af Finantsministeren vilde være at forelægge*), nemlig: „Udcast til

Lov om den svævende Statsgjæld“; „Udcast til Lov om de ved Ministerierne ansatte Embedsmænds Lønninger“; „Udcast til Lov om de ved Postvæsenet ansatte Embedsmænds Lønninger“. Disse Lovudcaste ere trykte og omdeelte paa de Herrers Pladser. Den høitagtede Finantsminister har Ordet.

Finantsministeren: Med den høitagtede Formands Tilladelse skal jeg, forinden jeg gaar over til Forelæggelsen af de nævnte Lovudcaste, tillade mig at gjøre Thinget den Meddelelse, at Statsregnskabet for 1850—51 er oversendt til Statsrevisorerne til videre grundlovmæssig Behandling.

Hvad det første Lovudcast, som jeg for mit Vedkommende skal have den Ære at forelægge, angaar, da skal jeg tage mig den Frihed at gjenkalde i Thingets Erindring, hvad der i den 1ste ordentlige Rigsdagssession af Finantsministeren blev gjort opmærksom paa, nemlig, at man ifølge Grundlovens § 51 var nødsaget til at søge den manglende Lovhjemmel for forskjellige Forhold vedkommende den svævende Statsgjæld. Det kunde vel antages, at man med Hensyn til Umyndiges Midler, Stiftesmidler og tildeels offentlige Stiftelses Midler havde tilstrækkelig Lovhjemmel i tidligere bestaaende deels Kongelige Resolutioner og deels formelige Anordninger. Men derimod er der andre Dele af den svævende Gjæld, navnlig den betydeligste af dem alle, Indbetalingerne fra Sparekasserne, med Hensyn til hvilke man ikke havde nogen saadan Hjemmel i alt bestaaende Resolutioner, at Regjeringen derved kunde ansee sig for dækket. Der blev derfor i den første ordinaire Rigsdagssession forelagt et Forslag angaaende den svævende Statsgjæld, hvori Finantsministeren søgte en saadan Bemyndigelse erhvervet for Regjeringen, og dette Forslag fandt ogsaa i det Væsentlige Rigsdagens Bifald, dog saaledes, at Bemyndigelsen kun skulde være indtil Udgangen af indeværende Finantsaar. Jeg er saaledes nødsaget til atter at bringe dette Forslag under Legislaturens Overveielse, og Regjeringen er da kommen til det Resultat, at maatte andrage paa en Forlængelse af den tidligere Bemyndigelse, men, efter Omstændighederne, kun for næste Finants-

*) Disse Lovudcaste findes i Anhang til Rigsdagstidenden under Nr. XI. XII. XIII. Sp. 56 ff.